

Esej je bil ocenjen z 10 točkami od 20 možnih.

ETNOCID IN GENOCID

Etnocid in genocid sta tesno povezana s pojavoma nacionalizem in rasizem, saj sta rezultat negativne oblike nacionalizma in rasizma, kot skrajnega vidika le-tega. Nacionalizem je največkrat uporabljen v negativnem smislu, zato ima beseda sama po sebi nekakšen slab prizvok, vendar pa nima le slabega pomena. Pomeni lahko tudi spoštovanje lastnega naroda in države, ponos in nacionalno zavest, kaže pa se v obliki patriotizma. Negativen pomen nacionalizma se kaže v nestrpnosti in diskriminaciji do drugih narodov ali pa etničnih skupin, ter poveličevanju lastnega naroda. Rasizem je skrajna oblika nacionalizma, kar pomeni, da ima vedno le negativen pomen, temelji na prepričanju manj ali večvrednosti ljudi glede na raso. Kljub temu pa ne pomeni le diskriminacije ljudi različnih ras, temveč tudi ostalih skupin, ki se po kakšnem kriteriju razlikujejo od prevladujočih – priseljenci, ljudje z različnimi boleznimi, kot so AIDS ali Downov sindrom, ljudje zdrugačnim spolnim usmerjenjem... Nanaša se skratka tako na biološke kot na fizične razlike.

Etnocid pomeni kulturno uničevanje etnične skupine, ki se odraža v prepovedovanju uporabe maternega jezika, zažiganju knjig, rušenju spomenikov, in tudi vsiljevanju kulture in navad, tistih ki ga izvajajo. Genocid pa je fizično uničevanje etničnih skupin. Pojava velikokrat potekata hkrati in se tudi medsebojno dopolnjujeta.

Prvi znani primeri genocida so bili v 19. stoletju. »Pionirji«, ki so naseljevali Divji zahod so ob odkrivanju Amerike naleteli na avtohtona ljudstva, Indijance. Nad temi so izvajali genocid, saj so jih pobijali in jim požigali vasi, in na tak način iztrebili veliko večino teh domorodnih prebivalcev Amerike, ter si prisvojili njihovo zemljo in začeli izkoriščati naravna bogatstva. Tiste, ki jih niso iztrebili, so strpali v rezervate, kjer živijo še danes, manjvredni od ostalih, ter z oznako »drugorazreden narod«, saj so zaradi ukvarjanja s sivo ekonomijo v konfliktu z državo, ter živijo v nekakšni senci bele rase.

Veliko je bilo nemirov in izgredov v afriških državah, kjer so postavljene meje neuskklajene z etničnimi mejami, zaradi česar prihaja do spopadov med ljudstvi. Ruanda je ena izmed držav v vzhodni Afriki, katere večine prebivalcev predstavljajo Hutuji, ki so predstavljali etnično jedro. V 15. stoletju so se v to državo priselili Tutsiji, Twa pa je predstavljala majhen delež populacije kot skupina avtohtonih prebivalcev. Tutsiji in pleme Twa so se sprva asimilirali med Hutujce, v zadnjih letih 20. stoletja izbruhnili državljanska vojna, zaradi konfliktov med plemenoma: Hutujec in Tutsijev. Hutujci so atentat na Ruandskega predsednika pripisali Tutsijem, ki so predstavljali približno 10% prebivalstva Ruande, zato so jih poskušali iztrebiti, in povzročili genocid, saj so v približno v štirih mesecih pobili skoraj milijon ljudi.

Za razliko od genocida pri etnocidu neka skupnost preživi, uničena je le njena kultura. Etnocid je Slovenija doživela v času, ko so jo oblegali nemci, saj so učence v šolah prisilili k uporabi nemškega jezika, zažigali so knjige in, podirali spomenike, tako je slovenska kulturna dediščina utrpela veliko škodo.

Etnocid in genocid sta rezultata človeškega pohlepa, neumnosti ter brezdelja. Menim, da je bela rasa na tem področju storila največjo škodo človeštvu z idejo o »nadvladi bele rase«. Primeri, kot so izživiljanje arijcev nad Židi, in diskriminiranje črncev, jasno kažejo na razmišljanja, da nekateri enačijo belo barvo kože z boljšimi ljudmi. Ne morem si predstavljati, kako se lahko v glavah ljudi porodi ideja o večvrednosti kakšne etnične skupine, in da v to uspe prepričati cele množice ljudi. Dejanja, kot so etnocid in genocid so zame neoprostljiva in kažejo na nemoralnost in nerazgledanost ljudi, ki to počnejo. Za primer vzamem črnce, ki predstavljajo kar velik delež prebivalcev v Ameriki. Velikokrat se pojavljajo konflikti med njimi in belci, ravno zaradi prej omenjene ideje. Belci nimajo nikakršne podlage, na kateri bi lahko temeljila njihova teorija; če na primer pogledamo športne dosežke belcev in črncev, vidimo boljše rezultate pri slednjih. Črncci so še vedno edini, katerim je uspelo preteči 100 metrov v manj kot 10ih sekundah. Diskriminiranje ljudi na podlagi barve kože je kot da bi rekli, da so umske ali motorične sposobnosti belega labradorca boljše kot črnega.

Barva kože ne pokaže osebnosti. Diskriminacija kakršnekoli oblike je vredna prezira. Ljudje se ne postavljajo v vlogo tistih, ki jih oklicujejo za manjvredne in se ne zavedajo, da

smo v bistvu pod kožo bolj ali manj enaki. Več strpnosti pri takih ljudeh bi privedlo do veliko dobrih sprememb za človeštvo.